

Religious Judaism and Secular Zionism

Zionism: The Jewish body without the head?

1. Statement of Agudath Israel on Chareidi Principles (October 18, 2020)

Recent organizational statements from representatives of the Zionist movement have implied that Chareidi Jews have accepted the Jerusalem Program of the World Zionist Organization. This Program, which is a statement of the Zionist ideology, declares Zionism to be “the national liberation movement of the Jewish people” and avers to “the centrality of the State of Israel . . . in the life of the nation.”

The Jewish people is a nation based on the belief in One Hashem and the Torah He gave us, and nothing else. By omitting this truth, the Jerusalem Program – and the Zionist ideology it embodies – attempt to redefine the essence of the Jewish people as a political entity similar to all other nations of the world. This redefinition goes against the essence of our emunah and mesorah. Among the foundational principles upon which the Torah giants of the past century established the Agudas Yisroel movement was the firm rejection of the Zionist redefinition of Jewish peoplehood. Throughout its history Agudas Yisroel has remained faithful to that essential principle, and it will continue to do so. We therefore reiterate: Any suggestion that the ideology of Zionism is compatible with Chareidi Jewry’s fundamental beliefs has no basis and must be rejected...

What our statement does not mean is that we... will in any way change our support for Israel's needs. Agudath Israel of America has always advocated in the halls of government for Israel's security and economic needs and general welfare, and will always do so.

2. R' Aharon Lichtenstein (1933-2015), “Hands Across the Ocean: A Review of Rabbi Aharon Feldman’s The Eye of the Storm,” *Jewish Action* (Spring 2010)

The brunt of the attack is borne by Zionism, and, understandably so, inasmuch as, on the one hand, it is described as “the most successful of all modern movements” (p. 2), and yet, on the other hand, it is perceived as wholly devoid of Jewish significance or commitment. Hence, the reality of its status as nevertheless “enjoying the unstinting support of the vast majority of religious Jewry” (p. 3) seems enigmatic. This anomaly is both befuddling and threatening, as it raises the specter of mass apostasy and the prospect of resultant retribution, variously described in Tanach. Hence, we are told that in order to ward off potential calamity, it was essential to reject the Zionist ethos in toto. “It is out of love for the Jewish People that I found it necessary to expose the vacuity of Zionist ideology” (p. 3).

And yet, I remain befuddled. Let me state flatly and clearly, that, on this front as on several others, I share Rabbi Feldman’s vision and his priorities. Fundamentally, we grew up with similar values and have both retained and intensified our commitment to Torah values and their place within personal and communal life. Still—or perhaps, therefore—I ask: At one end of the spectrum, is it indeed desirable— or even possible—to engage in a foray of utter denial of Jewish worth to what the Zionist enterprise, albeit regarded as a monolithic behemoth, hath wrought? Must we, may we, be so radically judgmental as we deplore certain lapses in religious motivation and result? Is the reclamation of Eretz Yisrael, accompanied by gradual progress towards *rov yoshvehah alehah*, Jewishly neutral? Can we blandly overlook the infant country’s commitment to *kelitah*, arguably the most monumental initiative of post- Biblical *chesed*, as if only atheists and Christians valued *caritas*?

3. R' Aharon Feldman (b. 1932), “Dear Reb Aharon,” *Jewish Action* (Summer 2010)

Even though I agree, as you argue, that the Zionists utilized the wholly Jewish traits of self-sacrifice and *chesed* to build the State, it is a non sequitur to conclude that because of this, their definition of the Jewish People is correct. This definition makes no room for G-d or for Torah in Jewish life. Building the Jewish State with this definition is the equivalent of rebuilding the Jewish body while attempting to remove its head...

On Theodor Herzl

4. R' Elchanan Wasserman (1874-1941), Ikvesa d'Meshicha (S. Goldman translation)

אבי הרעיון הלאומי המודרני בישראל [...] שחי לפני כ-60 שנה ונלחם כל ימיו במרירות רבה נגד התורה... כנראה סבור היה, שהתורה כבר שבקה חיים ויש לרשת אותה. לשם כך המציא תחליף לתורה בצורת הרעיון הלאומי... בעצם, לא היתה זו המצאתו המקורית. בימים ההם, ימי המלחמה הבלקנית, הגו רעיונות לאומיים כל עמי הבלקן הקטנים, אשר בקשו לפרוק מעל צוארם את עול התורכים. היה עליו, איפוא, רק להעתיק נטיעה זו לקרקע יהודית... נמצא, כי הרעיון הלאומי כמות שהוא, אינו מוכר על ידי התורה ואינו אלא אליל חדש שגם הוא עבודה זרה.

The father of the modern national idea in Israel... who lived sixty years ago and fought all his life with great bitterness against the Torah... Apparently, he thought that the Torah had lost its significance and that he was to succeed it; for this reason, he created an alternative to Torah in the shape of the national idea... In fact, this was not the absolute origin of the national idea. At that time, the era of the Balkan revolutions, all the small Balkan people thought in terms of nationalism, seeking to throw the yoke of the Turks from their necks. The opportunity presented itself for him to take the finished article and replant it on Jewish soil. The main feature of this idea is that to be a Jew means to subscribe to the national idea and nothing more... We see, therefore, that one's origin alone without Torah is valueless, so that the nationalist idea is nothing but a modern idol, not recognized by the Torah. It is fundamentally idolatry.

5. R' Avraham Eliyahu Kaplan (1890-1924), B'Ikvos HaYir'a, p. 85 (VBM translation)

הוא לא למדנו תורת משה, הוא לא למדנו הלכה ואגדה, הוא לא למדנו חכמת ישראל ומוסר היהדות – כי את כל אלה לא הורו לו מעולם. הוא נתגדל בסביבה, אשר כל אלה לא נמצאו בה. אך הוא למדנו לומר שתי מילים, בהזדמנויות כאלה אשר עד לו – לא העזנו ולא יכולנו לאמרן בהן: "עברי אנכי!" – אכן, בבית המדרש ליד העמוד יכולנו לומר זאת תמיד. – יכולנו אפילו לכתב ולקרא זאת בבל ספרינו ומאמרנו, בכל עתוננו... רק לא במקום אחד, באותו מקום בו מיוצגים בית שאת כל אומות העולם – במדיניות העולמית!

He did not teach us Torah; he did not teach us Halakha or Aggada. He did not teach us any Jewish studies nor Mussar (Jewish ethics), as he was never taught these subjects. He was raised in surroundings where this knowledge did not exist. However, he taught us two words, words that we never dared to pronounce (*Yonah* 1:9): "*Ivri anokhi*," "I am a Hebrew man!" In our *beit midrash* we could make this claim, we could even write it in our newspapers; but there was one place in which we could not: in the international arena!

6. R' Avraham Yitzchak Kook (1865-1935), *The Lamentation in Jerusalem* (Machon Shlomo Oman tr.)

על כן עומד בכל משך זמן הגלות המצב הכללי של האומה בדרך ניגודי של אלה שני הכוחות. שלפעמים מתגלה נטיה לחוזה הלאומי החומרי ויתר הצרכים האנושיים הכוללים, שנובע בעיקרו מיסוד הנטיה המיוחדת ליוסף ואפרים, ולפעמים מתנערת הנטיה הרוחנית לקיומה של תורה והפרחת הצד הרוחני המיוחד לישראל, להרים קרן ביראת ד', באהבתו ובאהבתה של תורה ודרכיה. [...] ובאשר אי אפשר לאומתנו שתבוא לתעודתה הרוממה לשאת בגאון עוז שם ד' הנקרא עליה כי אם בהשתלמה בתכלית ההכשר בשני חלקיה: הכללי חלק יוסף, והפרטי חלק יהודה, מלכות בית דוד, שמחוזק כוחו הפרטי כולל הוא גם כן את הצד הכללי, "אדמוני עם יפה עינים". הנה מתנערים באומה כוחות לכל צד. וכמו שהכוחות המגבירות את הרוחניות, הם מכשירים למידת משיח בן דוד שהתעודה התכליתית היא עיקרו ויסודו – כי באמת מרכז החיים הוא ההתעלות הרוחנית, אלא שאי אפשר שתהיה הרוחניות מפותחת כראוי אם לא יהיו שלמים עמה כל הקניינים החומריים הנדרשים לאומה שלמה ומשוכללת – כן ההתנערות לבקש חוזה לאומי חומרי ויתר מכשירי החיים הכלליים, הם הכשרת משיח בן יוסף.

So, it came about that throughout the Exile there is a see-saw effect of these two opposing forces. At times, there is exhibited a drive toward material, worldly success that flows primarily from the foundation of Joseph and Ephraim; other times there is a stirring of the spiritual drive for observance of Torah and spiritual development, for awe and love of G-d. Since it is impossible for our nation to attain its lofty destiny other than by actualizing these two components — the universal symbolized by Joseph, and the distinctive symbolized by Judah — there arise in the nation proponents of each aspect. Those who would enhance spirituality prepare the way for Messiah son of David, whose focus is the final destiny. Truly the focus of life is spiritual attainment, except that the spiritual can only develop properly if it is accompanied by all the material acquisitions of which a full-bodied nation is in need. Those who redress the material, general aspects of life prepare the way for Messiah son of Joseph.

7. R' Avraham Yitzchak Kook, *The Lamentation in Jerusalem* (cont.)

והנה, בתור עקבא דמשיח בן יוסף, נתגלה חזיון הציונות בדורנו, הנוטה לצד הכללי ביותר, ומצד חסרון הכשרותו אין הכחות מתאחדים, להשכיל מעבר מזה איך שההכשר הכללי לישראל אינו כ"א בסיס ליסודו המיוחד, וע"כ צריך שתהיה ההנהגה מכוונת לתכלית ההתעלות המיוחדת, ולהיות מושפעת הרבה מהסגולה של יחידי הדור צדיקים וחכמי תורה, ולעומת זה ההכרה שהחפץ לחזקם של ישראל והתנערותם בתור אומה חיה, עם כל צרכיה החומריים, שהוא דבר נכון כשמצטרף לכל התכונה הראויה, גרמה עד כה שלא הצליחה במעשיה, עד שחסרון ההצלחה גרם לסכסוכי דעות וריב אחים, שהלכו בדרך מסוכנה כזאת עד שהמנהיג הראשי נפל חלל מעוצר רעה ויגון...

The Zionist vision manifest in our generation might best be symbolized as the "footstep of Messiah son of Joseph" (*ikva de-Mashiach ben Yosef*). Zionism tends to universalism (as opposed to Jewish particularism). It is unequipped to realize that the development of Israel's general aspect is but the foundation for Israel's singularity. The leadership of the Zionist movement must be greatly influenced by the gifted few of the generation, the righteous and the sages of Israel. On the other hand, the ideal of Israel's national renaissance, including all the material accouterment—which is a proper thing when joined to the spiritual goal—to date has not succeeded, and the lack of success has brought on infighting, until finally, the leader of the movement has fallen, a victim of frustration.

On Secular Zionists

8. Rabbi Avraham Yitzchak Kook, *Orot HaTehiyah* 9 (Naor translation)

ואם המצא תמצא בזמן מן הזמנים התעוררות רוח כזאת, שיאמרו כל אלה בשם רוח האומה לבדה, וישתדלו לשלול את רוח אלקים... מה צריכים אז צדיקי הדור לעשות? למרוד ברוח האומה, אפילו בדיבור, ולמאס את קניניה, זהו דבר שאי אפשר: רוח ד' ורוח ישראל אחד הוא. אלא שהם צריכים לעבוד עבודה גדולה לגלות את האור והקודש שברוח האומה...

If at a certain time there should be found an arousal, whereby people will speak only of the spirit of the nation and will attempt to negate the spirit of G-d... What should the righteous of the generation do? To rebel against the spirit of the nation, even verbally, and to reject its assets, this is something impossible: The spirit of Hashem and the spirit of Israel are one. Rather, the righteous must work hard to reveal the light and the holiness in the national spirit...

9. R' Avraham Yitzchak Kook (1865-1935), *Orot HaTehiyah* 23

הנפש של פושעי ישראל שבעקבתא דמשיחא, אותם שהם מתחברים באהבה אל עניני כלל ישראל, לארץ ישראל ולתחית האומה, היא יותר מתוקנת מהנפש של שלמי אמוני ישראל, שאין להם זה היתרון של ההרגשה העצמית לטובת הכלל ובנין האומה והארץ.

The soul of Israel's transgressors, who, in the footsteps of the Messiah, are lovingly connected to the affairs of all of Israel, to the land of Israel and to the renewal of the nation, is more amenable than the soul of those who have no faith in Israel, for they do not have the advantage of having a feeling of doing good for the community and building the nation and land.

10. R' Avraham M. Alter (1865-1948), *Letter Upon His Trip To Israel* (1921) (Swirsky/Chipman tr.)

But [R' Kook's] love of Zion is so excessive that he deems pure what is impure and treats it favorably [BT Eruvin 136] . . . and this is the source of the strange things he says in his writings. I argued with him at length, for "his intentions are desirable but not his actions," for he is supporting wrongdoers, as long as they persist in their rebellion and blasphemy.. His approach in regard to "the raising up of the divine sparks" is also a dangerous one; so long as they do not repent their iniquity, the "sparks" are insubstantial. Moreover, he is thereby endangering pure, innocent souls who might be tempted thereby to join forces with the wrongdoers.

11. R' Yitzchak Yaakov Reines (1839-1915), *Letter to a Friend*, 17 Tammuz 5649 (1889)

Although it is true the Orthodox obey the mitzvot between man and man with their intentions directly to G-d... and for the sake of the mitzvah alone; nonetheless, basically they're both doing the identical thing. Would it not be a farce for one to imply the good deeds which the moderns do are of no value and of no merit? The work for Palestine is one of the greatest and most exalted mitzvot, one with common sense, feeling, and logical support. For the improvement of the majority is more important than the improvement of the individual conditions... In view of all this, can anything be wrong with helping in the work for Palestine?

On Miracles for the Non/Anti-Religious

12. Talmud, Avodah Zarah 18a

אי לא איתעביד בה איסורא, מיתעביד ניסא; אי עבדה איסורא, לא איתעביד לה ניסא.

If no transgression was committed with her, a miracle will be performed [for her]; if she committed a transgression, no miracle will be performed for her.

13. R' Menachem M. Kasher (1895-1983), HaTekufah HaGedolah, p. 34 n. 11

נס אישי - באופן כזה וודאי אין הקב"ה עושה נס ע"י רשע מזיד. אבל נס כללי במלחמה להציל את העם מעטים נגד רבים אע"פ שהמלך הוא רשע כמו אחאב ושאר מלכים שהם היו המנהיגים והראשים במלחמה בזה הקב"ה עושה נסים כמו שאמר ר"ש בן יוחאי: יבוא הנס מכל מקום. העיקר שהוא צריך להיות איש גבור חיל ולדעת טכסיסי מלחמה והם צריכים לעשות בדרך הטבע...

A personal miracle - certainly Hashem doesn't do miracles through a willful sinner. But a communal miracle in a war to save the nation, the small numbered against the many, even if the king is as evil as Achav and the other kings, because they were the leaders in war, Hashem does miracles with them, as R' Shimon ben Yochai says: "let the miracle come from any place." The main thing is that he has to be a strong soldier who knows war strategies, and [the miracles] need to be done in a natural way...

14. R' Yissachar Shlomo Teichtel (1885-1945), Eim HaBanim Semeichah, pp. 82-89 (Lichtman tr.)

I will now address the builders of our Holy Land... It is clear that the Holy One Blessed be He desires your deeds and your labor. You have built cities and you have built flourishing gardens from fallow fields... Even if they are the greatest sinners, the Creator of the Universe desires their actions, and they achieve the appropriate rectifications and unifications. That is, by constructing buildings and transforming the Land into fertile soil... We are a holy nation and this holiness is contingent upon the holy Torah... Therefore, you and all of us must realize that the rebuilding, the governing, and all aspects of life must be founded on the spirit of our Holy Torah. Only then will we succeed... How many innocent souls have perished in our Holy Land at the hands of Arab zealots? All this occurred because our claim to our inheritance is imperfect.

15. R' Eliezer Waldenberg (1915-2006), Tzitz Eliezer 7:48

ואם כן לא רחוק הדבר מלחשוב שבהיות שבחסד ה' עלינו לא דיבר למחות את שם ישראל מתחת השמים, לכן בהיותנו זקוקים מיד כאויר לנשימה למדינה עצמאית על קרקע מוצקה לנו כארצנו, עזר לנו ה' ברחמי הגדולים בידי אלה שאחזו כל הזמן בהגה ההנהגה הלאומית.

It is not far off to think that because of Hashem's kindness towards us, He did not want to wipe the name of Israel from under the sky; therefore, since we needed an independent country on firm land immediately like we need air to breath, Hashem in His infinite mercy helped us through the hands who spend all their time thinking about the national aspect.

16. R' Yaakov Kamenetsky (1891-1986), Emes L'Yaakov to Shemos 12:2 n. 17 (G. Student tr.)

עוד הוסיף רבנו בכמה הזדמנויות שכך עלינו להבין גם את הקמת מדינת ישראל בימינו, שלאחר החורבן הגדול והייאוש שנאחו בקרב שארית הפליטה, וכן לאור מצבם הנואש והאבוד של יהדות רוסיה, סיבב הקב"ה את הקמת המדינה כדי לחזק את הזהות היהודית ולקיים את הקשר שבין יהדות הגולה וכלל ישראל.

Our teacher [R' Kamenetsky] added on many occasions that it is incumbent on us to understand the establishment of the State of Israel in our day in this way: After the great destruction and despair that overtook the remnant, and given the desperate and destroyed status of Russian Jewry, G-d caused the establishment of the State of Israel in order to strengthen the connection to Judaism and to sustain the link between the Jews in exile and the Jewish nation.